Ні словечка нівідкуди...
Тяжко мерти вдалині,
Пориватись вік між люди,
В самоті кінчити дні.

Мов заглухло все на світі;
Пронеслись без вороття
Сни любові, не пригріті
Світлим променем життя.

Не бажав я звить кубельця,
Де б у затишку цвіли
Мир та рай, куди б весельця
Човник тихо принесли.

Прямував я більш до труду
У братерньому гурті,
Щоб корисним стати люду...
Не справдились думи ті!